

The Joy Of Olam Haba

A Sh'mini Atzeret teaching
by Rabbi Reuel Dillon

The seven days of Sukkot are followed by a final day, which in the Torah is called "Sh'mini Atzeret". In English this basically translates to mean, "The Eighth Day Assembly". During Sukkot we are instructed to rejoice with the *arba minim* (four species) and dwell in sukkot (tabernacles) for seven days. But, the Torah speaks of an additional eighth day with little instruction on how to observe it, other than it is a holy Shabbat and convocation for God's people.

Vayikra (Leviticus) 23:39 states, "But on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered the produce of the land, you are to observe the festival of HaShem seven days; the first day is to be a complete rest and **the eighth day is to be a complete rest.**" Also, in B'midbar (Numbers) 29:35 we read, "'On the eighth day you are to have a festive assembly: you are not to do any kind of ordinary work". Specifically, in this passage the name for this festival, "Sh'mini Atzeret" is found, where in the Hebrew it says, "*Baiyom hash'mini atzeret tiyeh lachem*".

The word "*sh'mini*" in Hebrew means "eighth". The Hebrew word "*atzeret*" can mean an "assembly", especially for a festival or holyday. When we look at the etymology of the word "*atzeret*" we find that it comes from the root "*atzar*", which carries the meaning "to hold back, to enclose, assemble, to detain, to restrain, or to stay". The sages of Yisra'el interpreted that the word "*atzeret*" teaches us that Adonai beckons those of Yisra'el who made the pilgrimage feast of Sukkot to stay with Him one more day. In the days that the Beit HaMikdash (Holy Temple) stood during the time of Sukkot seventy bulls were sacrificed as musaf (additional) offerings on the altar for the seventy nations of the Earth, but on Sh'mini Atzeret only one bull was offered, just for Yisra'el. In Bamidbar Rabbah 21, Sukkah 556 we read the sages describe it this way; "You may compare it to a king who had a festival for seven days and invited all the nations of the world to the seven days of feasting. When the

De Vreugde van Olam Haba

Een Sh'mini Atzeret onderwijzing
door Rabbi Reuel Dillon

De zeven dagen van Sukkot worden gevolgd door een laatste dag, die in de Torah "Sh'mini Atzeret" wordt genoemd. Vertaald betekent dit in feite: "De Achtste Dagsamenkomst". Tijdens Sukkot krijgen we de opdracht om ons te verheugen met de *arba minim* (vier soorten) en zeven dagen in sukkot (tabernakels) te verblijven. Maar de Torah spreekt van een extra achtste dag zonder veel instructies over hoe die door te brengen, behalve dan dat het een heilige Shabbat is en een oproep voor Gods volk.

Vayikra (Leviticus) 23:39 zegt: "Maar op de vijftiende dag van de zevende maand, wanneer u de opbrengst van het land hebt verzameld, moet u het feest van Hashem zeven dagen vieren, de eerste dag moet een volledige rust zijn **en de achtste dag moet een volledige rust te zijn.**" In B'midbar (Numeri) 29:35 lezen we ook: "Op de achtste dag moet u een feestelijke vergadering houden: u mag geen enkel gewoon werk doen". Specifiek in deze passage wordt de naam voor dit feest, "Sh'mini Atzeret" gevonden, waar in het Hebreeuws staat: "*Baiyom hash'mini atzeret tiyeh lachem*".

Het woord "*sh'mini*" betekent in het Hebreeuws "achtste". Het Hebreeuwse woord "*atzeret*" kan een "vergadering" betekenen, speciaal voor een feest of een feestdag. Wanneer we naar de etymologie van het woord "*atzeret*" kijken, zien we dat afgeleid is van de stam "*atzar*", die de betekenis heeft van "achter te houden, te omsluiten, te verzamelen, vast te houden, te bedwingen of te blijven". De wijzen van Yisra'el interpreteerden dat het woord "*atzeret*" ons leert dat Adonai degenen van Yisra'el die het bedevaartfeest van Sukkot maakten, wenkt om nog een dag bij Hem te blijven. In de dagen dat de Beit HaMikdash (Tempel) er stond, werden in de tijd van Sukkot zeventig stieren geofferd als musaf (aanvullende) offers op het altaar voor de zeventig naties van de aarde, maar op Sh'mini Atzeret werd slechts één stier aangeboden, alleen voor Yisra'el. In Bamidbar Rabbah 21, Sukkah 556, lezen we dat de wijzen het op deze manier beschrijven; "Je kunt het vergelijken met een koning die zeven dagen lang een feest had en alle naties van de wereld uitnodigde voor de zeven dagenfeest. Toen de zeven dagen voorbij waren en

seven days were over and the guests had gone, he said to his friend (Yisra'el), 'Let us now have a small meal together, just you and I.'

During the thousand year reign of Messiah, pictured by Chag HaSukkot (The Feast Of Tabernacles), the Nations were called to observe the feast of Sukkot. We read about this in Z'charyah (Zechariah) 14:16 where it says, "Finally, everyone remaining from all the nations that came to attack Yerushalayim will go up every year to worship the king, HaShem-Tzva'ot, and to keep the festival of Sukkot". During this time many of those nations would learn to submit themselves to The God of Yisra'el, and would become part of His people. But, there would be a significant number of the Nations who would eventually rebel against HaShem, and against Yisra'el, resulting in a final judgment and deliverance of Yisra'el. I believe this is pictured at the conclusion of Sukkot towards the end of the seventh, known in Hebrew as "Hoshanah Rabbah", the "Great Salvation".

We read about the fulfillment of this day in Revelation 20:7-10 where it says, "When the thousand years are over, the Adversary will be set free from his prison and will go out to deceive the nations in the four quarters of the earth, Gog and Magog, to gather them for the battle. Their number is countless as the sand on the seashore; and they came up over the breadth of the Land and surrounded the camp of God's people and the city he loves. But fire came down from heaven and consumed them. The Adversary who had deceived them was hurled into the lake of fire and sulfur, where the beast and the false prophet were; and they will be tormented day and night forever and ever". It was on this day that Adonai forever delivered His people from their adversaries, never to return again. Truly it will be "Hoshanah Rabbah", the "Great Salvation".

In regards to HaSatan (The Adversary), that great dragon and serpent being hurled into the lake of fire on Hoshanah Rabbah, there is an interesting tradition that some in Judaism have. Some visit their sukkah for the last time to eat a snack and recite the following prayer, "May it be that we merit to dwell in the sukkah made of Livyatan (Leviathan)". This comes from an idea found in the Talmud where it is said that Adonai will slay the Livyatan (Leviathan) in the end of days and make sukkot out of its hide for the righteous.

But, on this note, it has been taught by the sages of Yisra'el that the seventh day of Sukkot; "Hoshanah Rabbah" was the day when the judgment confirmed on Yom Kippur was finally handed down to be executed. And, we indeed see this to be the truth as we continue to read in the next few verses in the passage of Revelation chapter 20. Revelation 20:11-14 tells us,

de gasten waren vertrokken, zei hij tegen zijn vriend (Yisra'el), 'Laten we nu een kleine maaltijd nemen, alleen jij en ik samen.'

Tijdens de duizendjarige regering van de Messias, door Chag HaSukkot (Het Loofhuttenfeest) afgebeeld, werden de Naties opgeroepen om het feest van Sukkot te vieren. We lezen hierover, in Z'charyah (Zacharia) 14:16 staat: "Uiteindelijk zal iedereen die overblijft uit alle naties die Yerushalayim kwamen aanvallen, elk jaar opgaan om de koning, HaShem-Tzva'ot, te aanbidden, en om het feest van Sukkot te houden". Gedurende deze tijd zouden veel van die naties leren zich te onderwerpen aan de God van Israël, en een deel van Zijn volk worden. Maar er zou een aanzienlijk aantal Naties zijn die uiteindelijk tegen Hashem, en tegen Israël, gaan rebelleren, wat resulteert in een laatste oordeel en bevrijding van Israël. Ik geloof dat dit aan het einde van Sukkot tegen het einde van de zevende wordt afgebeeld, wat in het Hebreeuws bekend is als "Hoshanah Rabbah", de "Grote Redding".

We lezen over de vervulling van deze dag in Openbaring 20:7-10, waar staat: "Wanneer de duizend jaren voorbij zijn, zal de tegenstander bevrijd worden uit zijn gevangenis en zal hij uitgaan om de naties in de vier kwartieren van de aarde te misleiden, Gog en Magog, om ze te verzamelen voor de strijd. Hun aantal is ontelbaar als het zand aan de kust; en ze kwamen over de breedte van het Land en omringden het kamp van Gods volk en de stad waar hij van houdt. Maar vuur kwam uit de hemel en verteerde hen. De tegenstander die hen bedrogen had, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar het beest en de valse profeet waren; en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden voor eeuwig en altijd." Het was op deze dag dat Adonai voor altijd Zijn volk bevrijdde van hun tegenstanders, om nooit meer terug te komen. Echt, het zal "Hoshanah Rabbah", de "Grote Redding" zijn.

Met betrekking tot HaSatan (De Tegenstander), die grote draak en slang die op Hoshanah Rabbah in de poel van vuur wordt gesmeten, is er een interessante traditie die sommigen in het Jodendom hebben. Sommigen bezoeken hun sukkah voor de laatste keer om een hapje te eten en het volgende gebed te zeggen: "Moge het zijn dat we verdienen te blijven wonen in de Sukka gemaakt van Livyatan". Dit komt van een idee uit de Talmud, waar er gezegd wordt dat Adonai de Livyatan in het einde der dagen zal doden en uit zijn huid voor de rechtvaardigen sukkot (meervoud van sukkah) zal maken.

Maar bij deze nota is door de wijzen van Yisra'el geleerd dat de zevende dag van Sukkot; "Hoshanah Rabbah" de dag was waarop het oordeel, bevestigd op Yom Kippur, uiteindelijk werd overgedragen om te worden uitgevoerd. En we zien inderdaad dat dit de waarheid is, zoals we in de volgende paar verzen in de passage van Openbaring 20 lezen. Openbaring 20:11-14 vertelt ons: "Vervolgens zag ik

"Next I saw a great white throne and the One sitting on it. Earth and heaven fled from his presence, and no place was found for them. And I saw the dead, both great and small, standing in front of the throne. Books were opened; and another book was opened, the Book of Life; and the dead were judged from what was written in the books, according to what they had done. The sea gave up the dead in it; and Death and Sh'ol gave up the dead in them; and they were judged, each according to what he had done. Then Death and Sh'ol were hurled into the lake of fire. This is the second death - the lake of fire".

This period will lead directly into "Olam Haba", "Eternity", or "The World To Come", pictured by "Sh'mini Atzeret". In Revelation 21:1 we than read, "Then I saw a new heaven and a new earth, for the old heaven and the old earth had passed away, and the sea was no longer there". Although, the sea was no longer there in the Earth, we see in the scriptures that the "sea", or a large collection of waters, can be symbolic of "the nations". Yesha'yahu (Isaiah) 17:12 says, "Oh, the terror-stricken uproar of many peoples, roaring like the roar of the seas, and the rushing about of nations, rushing and surging like wild, wild waters!" And, Revelation 17:15 says, "Then he said to me, "The waters that you saw, where the whore is sitting, are peoples, crowds, nations and languages". In Revelation 21:1 when we read that "the sea was no longer there", in addition to no sea actually being there, could it also symbolically mean that at the end of the seventh day (thousand year reign) the various Nations were dismissed from the feast (as described by the sages in B'mibar Rabbah), and thus only those who had proven to be of the commonwealth of Yisra'el remained with Adonai for a final special and joyous feast?

Just as it was described by the sages of Yisra'el, this day of "Sh'mini Atzeret", this eighth day pictures an intimate time between Yisra'el and Adonai. For it is after the thousand year reign of The Messiah Yeshua, pictured by Sukkot, that the marriage between the God of Yisra'el and His bride had been consummated, and had reached completion, leading to a new life together. The number eight is symbolic of a new beginning, as it is what comes after the weekly seventh day, which begins a new week. And, on that note it also could be understood to represent eternity because it goes beyond, and is outside, the time of the normal seventh day of the week.

In ancient Jewish wedding custom the "*kallah*" (bride) would enter into their marriage *chuppah* (canopy) where they would stay for seven days. The marriage would be consummated and announced, but they would stay in the temporary *chuppah* or *sukkah* (tabernacle) for seven days, which could picture the seven days of Sukkot. At

een grote witte troon en Degene die er op zit. Aarde en hemel vluchtten weg voor zijn aanwezigheid en voor hen werd er geen plaats gevonden. En ik zag de doden, zowel grote als kleine, die voor de troon stonden. Boeken werden geopend en een ander boek werd geopend, het Boek des Levens; en de doden werden geoordeeld naar wat er in de boeken stond, naar wat ze hadden gedaan. De zee gaf de doden daarin, en de Dood en Sh'ol gaven de doden in hen en zij werden geoordeeld, elk naar wat hij had gedaan. Toen werden Dood en Sh'ol naar de poel des vuurs geslingerd. Dit is de tweede dood - de poel des vuurs.

Deze periode zal direct naar "Olam Haba", "Eeuwigheid" of "De Toekomstige Wereld" leiden, afgebeeld door "Sh'mini Atzeret". In Openbaring 21: 1 lezen we dan: "Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de oude hemel en de oude aarde waren voorbijgegaan en de zee was er niet langer ". Hoewel de zee niet langer in de Aarde was, zien we in de Schriften dat de "zee", of een grote verzameling wateren, symbool kan zijn voor "de naties". Yesha'yahu (Jesaja) 17:12 zegt: "O, het schrikwekkende tumult van vele volken, brullend als het gebrul van de zeeën, en het ruisen van naties, haastend en golvend als wilde, woeste wateren!" En Openbaring 17:15 zegt: Toen zei hij tegen mij: "De wateren die je zag, waar de hoer aan zit, zijn volkeren, menigten, natiën en talen." In Openbaring 21:1 lezen we dat "de zee er niet meer was", bij het feit dat er geen zee is, zou het ook symbolisch kunnen betekenen dat aan het einde van de zevende dag (duizendjarige regering) de verschillende Naties van het feest werden weggestuurd (zoals beschreven door de wijzen in B'mibar Rabbah), en dus bleven voor een laatste speciaal en vreugdevol feest alleen degenen bij Adonai achter, die bewezen hadden van het gemenebest van Israël te zijn?

Net zoals het beschreven werd door de wijzen van Yisra'el, beeldt deze dag van "Sh'mini Atzeret", deze achtste dag, een intieme tijd uit tussen Israël en Adonai. Want het is na de duizendjarige regering van Messias Yeshua, afgebeeld door Soekot, dat het huwelijk tussen de God van Israël en zijn bruid werd voltrokken en voltooid was, wat tot een nieuw leven samen leidde. Het getal acht staat symbolisch voor een nieuw begin, want dat is wat komt na de wekelijkse zevende dag, dat een nieuwe week begint. En met die aantekening zou het ook kunnen worden opgevat de eeuwigheid te vertegenwoordigen, omdat het verder gaat dan, en voorbij, de tijd van de normale zevende dag van de week.

Bij de oude joodse bruiloften zou de "*kallah*" (bruid) hun huwelijks *chuppah* (luifel) binnengaan waar ze zeven dagen zouden blijven. Het huwelijk zou worden voltrokken en bekendgemaakt, maar ze zouden zeven dagen in de tijdelijke *chuppah* of *sukkah* (tabernakel) blijven, wat de zeven dagen van Sukkot zou kunnen

the end of the ancient marriage feast the "kallah" and "chatan (bride and groom) would emerge as husband and wife, and a final grand marriage supper would take place. This would occur after the seven days, on the eighth day. This day was marked with remarkable joy and celebration with one last feast with the husband and wife, which I believe speaks of Sh'mini Atzeret. Revelation 19:9 says, "The angel said to me, "Write: 'How blessed are those who have been invited to the wedding feast of the Lamb!'" Then he added, "These are God's very words."

It would be on this day of "Sh'mini Atzeret" after the final marriage feast that the husband would take his wife into the home that he had prepared for her beforehand. In Yochanan (John) 14:1-3 Yeshua teaches us about this. He says, "Don't let yourselves be disturbed. Trust in God and trust in me. In my Father's house are many places to live. If there weren't, I would have told you; because I am going there to prepare a place for you. Since I am going and preparing a place for you, I will return to take you with me; so that where I am, you may be also". We read about this home that Yeshua has prepared for us in Revelation 21:2-3 where after the thousand year reign of The Messiah, we read; "Also I saw the holy city, New Yerushalayim, coming down out of heaven from God, prepared like a bride beautifully dressed for her husband. I heard a loud voice from the throne say, "See! God's Sh'chinah is with mankind, and he will live with them. They will be his people, and he himself, God-with-them, will be their God".

It is during this time that HaShem provides a new home for His bride to dwell with her forever. He would carry her over the threshold of their new home to dwell together from that day forward as His wife. Likewise, Adonai would carry Yisra'el over the threshold of time into the *olam haba* to dwell with Him forever. This will be a time characterized by great joy, even joy eternal. Yesha'yahu (Isaiah) 65: 17-18 states, "For, look! I create new heavens and a new earth; past things will not be remembered, they will no more come to mind. So be glad and **rejoice forever** in what I am creating; for look! I am making Yerushalayim a joy, and her people a delight".

As we meditate on these truths, may the day of Sh'mini Atzeret give us hope of these things to come. As we keep our eyes on Yeshua, may we look forward to an eternity of joy with our Lord. That truly is something to bring a smile to one's face. 1 Thesalonians 5:8-11 exhorts us with the following words, "But since we belong to the day, let us stay sober, putting on trust and love as a breastplate and the hope of being delivered as a helmet. For God has not intended that we should experience his fury, but

uitbeelden. Aan het einde van het oude huwelijksfeest zouden de "*kallah*" en "*chatan* (bruid en bruidegom) als man en vrouw verschijnen en zou er een laatste groots avondmaal plaatsvinden. Dit zou na de zeven dagen, de achtste dag, gebeuren. Deze dag werd gemarkeerd met opmerkelijke vreugde en viering met een laatste feest met de man en vrouw, waarvan ik geloof dat het over Sh'mini Atzeret spreekt. Openbaring 19:9 zegt: "De engel zei tegen mij:" Schrijf op: 'Hoe gezegend zijn zij die zijn uitgenodigd voor het bruiloftsmaal van het Lam!'" Toen voegde hij eraan toe: "Dit zijn Gods eigen woorden."

Het zou op deze dag van "Sh'mini Atzeret" zijn, na het laatste huwelijksfeest, dat de man zijn vrouw naar huis zou brengen dat hij tevoren voor haar had voorbereid. In Yochanan (Johannes) 14:1-3 leert Yeshua ons hierover. Hij zegt: "Laat u niet verstoren. Vertrouw op God en vertrouw op mij. In het huis van mijn Vader zijn veel plaatsen om te wonen. Als dat niet het geval was, zou ik het u gezegd hebben, omdat ik daarheen ga om een plaats voor u te breiden. Aangezien ik ga en een plaats voor u gereedmaak, zal ik terugkeren om u mee te nemen, zodat waar ik ben, ook u kunt zijn ". We lezen over dit huis dat Yeshua voor ons heeft bereid in Openbaring 21:2-3, waar we lezen over na de duizendjarige regering van de Messias; "Ook zag ik de heilige stad van God, Nieuw Yerushalayim, uit de hemel neerdalen, bereid als een bruid die prachtig gekleed was voor haar man." Ik hoorde een luide stem vanaf de troon zeggen: "Zie! Gods Sh'chinah is bij de mensheid en hij zal met hen leven. Zij zullen zijn volk zijn en hijzelf, God –met-hen, zal hun God zijn".

Het is gedurende deze tijd dat HaShem voor Zijn bruid in een nieuwe thuis voorziet om voor eeuwig bij haar te wonen. Hij zal haar over de drempel van hun nieuwe huis dragen om vanaf die dag samen te wonen, als Zijn vrouw. Op dezelfde manier zal Adonai Yisra'el over de drempel van de tijd dragen naar de *olam haba* om voor altijd bij Hem te wonen. Dit zal een tijd zijn die gekenmerkt wordt door grote vreugde, zelfs eeuwige vreugde. Yesha'yahu (Jesaja) 65:17-18 verklaart: "Want zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; dingen uit het verleden zal men zich niet herinneren, ze zullen niet meer in gedachten komen. Wees dus blij en **verheug je voor eeuwig** in wat Ik aan het creëren ben, want zie, ik maak Yerushalayim tot een vreugde, en haar mensen tot een genot".

Moge de dag van Sh'mini Atzeret ons hoop geven op deze dingen die komen gaan, terwijl we over deze waarheden nadenken. Mogen we, als we onze ogen op Yesua gericht houden, uitkijken naar een eeuwige vreugde met onze Heer. Dat is echt iets om een glimlach op iemands gezicht te brengen. 1 Thesalonians 5:8-11 spoort ons aan met de volgende woorden: "Maar omdat we tot de dag behoren, laten we nuchter blijven, vertrouwen en liefde als een borstschild aandoen en de hoop verlost te worden, als een helm. Want God heeft niet bedoeld dat we zijn woede

that we should gain deliverance through our Lord Yeshua the Messiah, who died on our behalf so that whether we are alive or dead, we may live along with him. Therefore, encourage each other, and build each other up - just as you are doing".

In conclusion, as we keep our eyes on the final wedding feast may we prepare ourselves as a chaste and pure bride, and look forward to this day with great joy, a time that we will live in unspeakable joy with our Master for eternity. 1 Corinthians 2:9 encourages us by saying, as the TaNaKh says, "No eye has seen, no ear has heard and no one's heart has imagined all the things that God has prepared for those who love him." Yehudah Qude) 1:24 states, "Now, to the one who can keep you from falling and set you without defect and full of joy in the presence of his Sh'chinah to God alone, our Deliverer, through Yeshua the Messiah, our Lord be glory, majesty, power and authority before all time, now and forever. Amen". Therefore, as it was said in Nechemyah 8:10, "Go, eat rich food, drink sweet drinks, and send portions to those who can't provide for themselves; for today is consecrated to our Lord. Don't be sad, because the joy of HaShem is your strength."

Chag sameach! !

Happy festival!!

To read more messages like this visit:
www.synagoguechm.com

zouden moeten ervaren, maar dat we verlossing zouden verkrijgen door onze Heer Yeshua de Messias, die namens ons stierf, zodat we, of we nu levend of dood zijn, met hem kunnen samenleven. Moedig elkaar daarom aan, en bouw elkaar op - net zoals je aan het doen bent ".

Kortom, als we onze blik houden op het laatste bruiloftsmaal, mogen we onszelf voorbereiden als een kuis en zuivere bruid en ons verheugen op deze dag met grote vreugde, een tijd waarin we in onuitsprekelijke vreugde voor eeuwig zullen leven met onze Meester. 1 Korinthiërs 2:9 moedigt ons aan door te zeggen, zoals de TaNaKh (OT) zegt: "Geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en niemand's hart heeft zich alle dingen voorgesteld die God heeft bereid voor degenen die van hem houden." Yehudah (Judas) 1:24 zegt: "Welnu, aan diegene die je ervan kan weerhouden te vallen en je zonder gebreken en vol vreugde in de aanwezigheid van zijn Sh'chinah alleen voor God te plaatsen, onze Verlosser, door Yeshua de Messias, onze Heer zij glorie, majesteit, macht en autoriteit vóór alle tijden, nu en voor altijd. Amen " Daarom, zoals in Nehemia 8:10 werd gezegd: "Ga, eet rijk voedsel, drink zoete dranken en stuur porties naar degenen die niet voor zichzelf kunnen zorgen; want vandaag is aan onze Heer gewijd. Wees niet bedroefd, want de vreugde van Hashem is jouw kracht."

Chag sameach!

Gelukkig feest!

Voor meer berichten zoals dit, bezoek:
www.synagoguechm.com